

Република Србија

УПРАВНИ СУД

ОДЕЉЕЊЕ У НИШУ

Број: П-4 У.14628/11

Дана: 23.05.2013. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Томислава Медведа, чланова већа, са судијским помоћником Бисерком Савић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А., са седиштем у ...,, кога заступа Мирјана Степић, адвокат из Ниша, ПЦ „Душанов базар“, Кула, лок. 24, ради поништаја решења Министарства за људска и мањинска права, државну управу и локалну самоуправу Републике Србије, број 119-024-00-00094/2011-07 од 15.11.2011. године, чији је следбеник Министарство регионалног развоја и локалне самоуправе Републике Србије, у правној ствари брисања из Регистра друштвених организација, у нејавној седници већа, одржаној дана 23.05.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Агенције за привредне регистре, Регистратора који води Регистар удружења, број БУ-БСЛ 9536/2011 од 20.06.2011. године, којим се

брише из Регистра А.А. ..., са седиштем у ...,, Матични број

Тужилац тужбом поднетом дана 28.12.2011. године и поднеском о уређењу тужбе поднетим дана 14.02.2012 године, оспорава законитост решења туженог органа, због повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да је диспозитив оспореног решења противуречан разлозима наведеним у образложењу, да ни првостепени ни тужени орган нису утврдили чињенично стање у овој управној ствари, као и да су погрешно применили одредбу члана 79. став 2. Закона о удружењима, који предвиђа брисање из регистра и губитак статуса правног лица тек након спроведеног поступка ликвидације, којег у конкретном случају није било. Предлаже да Суд тужбу уважи и поништи оспорено решење као незаконито, као и да обавезе тужени орган да тужиоцу надокнади трошкове управног спора.

Тужени орган је доставио списе предмета и одговор на тужбу, у коме је навео да остаје у свему при наводима из образложења оспореног решења и предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, испитујући законитост оспореног решења, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС“ број 111/09), Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Правилно је, по оцени Управног суда, одлучио тужени орган када је, ценећи све наводе жалбе, у поступку у коме није било повреда правила поступка, оспореним решењем одбио жалбу тужиоца, изјављену против првостепеног решења, број БУ-БСЛ 9536/2011 од 20.06.2011. године.

Одредбом члана 78. Закона о удружењима („Службени гласник РС“ број

51/09), прописано је да друштвене организације, удружења грађана и њихови савези основани према Закону о друштвеним организацијама и удружењима грађана ("Службени гласник СРС", бр. 24/82, 39/83, 17/84, 50/84, 45/85 и 12/89 и "Службени гласник РС", бр. 53/93, 67/93 и 48/94), као и они који имају седиште на територији Републике Србије, а уписани су у Регистар према Закону о удруживању грађана у удружења, друштвене организације и политичке организације које се оснивају за територију Социјалистичке Федеративне Републике Југославије ("Службени лист СФРЈ", број 42/90 и "Службени лист СРЈ", бр. 24/94, 28/96 и 73/2000), настављају са радом као удружења од дана почетка примене овог закона, с тим што су дужни да у року од 18 месеци од дана почетка примене овог закона ускладе свој статут и друге опште акте са одредбама овог закона.

Одредбом члана 79. став 1. наведеног Закона, прописано је да су друштвене организације, удружења грађана и њихови савези из члана 78. овог закона дужни да Регистратору, уз пријаву за упис усклађивања, поднесу решење о упису у Регистар друштвених организација и удружења грађана, односно Регистар удружења, друштвених организација и политичких организација, одлуку о избору заступника удружења и оверену фотокопију личне карте заступника удружења, као и два примерка новог статута. Ставом 2. истог члана, прописано је да се Друштвене организације, удружења грађана и њихови савези који не поступе у складу са ставом 1. овог члана, по спроведеном поступку ликвидације, решењем Регистратора бришу из Регистра и губе статус правног лица, а њихова имовина прелази на лица одређена статутом, односно законом.

Одредбом члана 90. наведеног Закона, прописано је да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", а почеће да се примењује даном истека три месеца од дана ступања на снагу, изузев члана 32. став 4. који ће почети да се примењују даном истека две године од дана ступања на снагу.

Из списка предмета произлази да је првостепени орган, поступајући по

службеној дужности, донео првостепено решење, којим се брише из Регистра удружења Агенције за привредне регистре, А.А. ..., након што је утврдио да наведено Друштво није поднело Агенцији за привредне регистре, Регистратору који води Регистар удружења, пријаву за упис усклађивања у законом прописаном року, односно закључно са 22.04.2011. године. Одлучујући о жалби, тужени орган је нашао, након што је извршио увид у списе предмета и у Регистар удружења, да је првостепени орган, поштујући правила поступка, правилно одлучио када је, по службеној дужности донео решење о брисању тужиоца из Регистра удружења, те донео оспорено решење применом одредбе члана 230. Закона о општем управном поступку.

Код оваквог чињеничног и правног стања, Суд налази да је тужени орган правилно одлучио када је оспореним решењем одбио као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења. Ово стога што тужилац није, сагласно цитираним одредбама чланова 78. и 79. Закона о удружењима, закључно са 22.04.2011. године, поднео Агенцији за привредне регистре, Регистратору који води Регистар удружења, пријаву за упис усклађивања А.А. ... у Регистар удружења и одговарајућу документацију. За своју одлуку тужени орган је дао јасне, аргументоване и исцрпне правне разлоге које као правилне и на закону засноване прихвата и овај суд.

По оцени Управног суда, оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, па је Суд, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС“ број 111/09) одбио тужбу као неосновану, одлучујући као у ставу I диспозитива.

Будући да је тужба тужиоца одбијена, суд је, на основу члана 67. Закона о управним споровима, одбио његов захтев за накнаду трошкова управног спора, у смислу члана 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), а у вези са чланом 74. Закона о управним споровима, одлучујући као ставу II диспозитива.

Суд је овај спор решио без одржавања усмене, јавне расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, јер је нашао да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, које је могао да цени на основу стања списка предмета, без одржавања јавне расправе.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 23.05.2013. године, II-4 У.14628/11

Записничар

Бисерка Савић,с.р.

Председник већа-судија

Деса Симић ,с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Дејан Ђурић

ЉД